

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 117.891 van 3 april 2003
in de zaak A. 89.978/XIV-297.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat L. LUYTENS,
 kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
 Berckmansstraat 89

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kongolese nationaliteit, op 3 maart 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 januari 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 18 december 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op het arrest nr. 94.978 van 25 april 2001 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de genoemde bestreden beslissing wordt verworpen;

Gelet op de beschikking van 25 juli 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 30 januari 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 maart 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUYTENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 5 september 1998 en zich vluchteling verklaart op 10 september 1998; dat op 18 december 1998 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 24 januari 1998 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is, die als volgt is gemotiveerd:

“Betrokkene werd verhoord op 7 december 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Lingala taal machtig is.

Betrokkene verklaarde afkomstig te zijn uit Kinshasa. Van 1995 tot 1997 werkte ze als kokkin en kinderoppas bij Mobutu Agba Sese, een neef van de voormalige Zairese president Mobutu Sese Seko. Begin mei 1997 vluchtten haar werkgever en diens familie naar het buitenland. De vroegere bewakers van het huis, soldaten van de ex-FAZ, werden op militaire vorming naar Kitona gestuurd. In juli 1998 konden twee van deze soldaten vluchten. Daar ze geen familie hadden in Kinshasa trokken ze bij betrokkene in. Op 5 augustus 1998 werden deze twee soldaten gearresteerd; haar huis werd geplunderd, waarbij men foto's, briefwisseling, uniformen en wapens van haar vroegere werkgever had aangetroffen. Betrokkene, die zich toen in de St. Michel-kerk bevond, werd ingelicht door een buurvrouw zodat ze verder in de kerk bleef schuilen. De volgende dag vielen militairen nogmaals haar huis binnen. Op 7 augustus 1998 vluchtte ze per prauw naar Brazzaville, waar ze verbleef bij een kennis van een medeopvarende. Op 4 september 1998 reisde ze via Frankrijk naar België, waar ze de volgende dag aankwam. Op 10 september 1998 vroeg ze asiel aan.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat vage en tegenstrijdige verklaringen de geloofwaardigheid van betrokkenes relaas volledig ondergraven. Zo blijkt uit het verhoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 9 november 1998) dat ze sinds 1996 als kokkin bij Mobutu Agba Sese werkte. Zowel in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal (ingevuld op 6 februari 1999) als tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal verklaarde ze evenwel dat ze van 1995 tot 1997 bij Mobutu Agba Sese werkte, zonder dat ze deze twee jaartallen verder kan preciseren. De geloofwaardigheid van haar relaas wordt nog verder ondermijnd aangezien ze niet de namen kon opgeven van haar collega's kokkinen en van de andere familieleden van Mobutu Agba Sese, hoewel ze uitdrukkelijk verklaarde ook op de kinderen te hebben moeten letten.

Voorts beweerde betrokkene op de Dienst Vreemdelingenzaken dat vanaf mei 1998 tot aan hun arrestatie op 5 augustus 1998 twee ex-militairen bij haar verbleven. Op het Commissariaat-generaal verklaarde ze daarentegen eerst dat deze twee personen vanaf juli 1997 bij haar verbleven, maar veranderde ze dit later in juli 1998. Tevens beweerde ze dat ze ongeveer een maand lang bij haar verbleven. Het is voorts volstrekt ongeloofwaardig dat ze zich niet de namen kon herinneren van deze twee ex-collega's die gedurende een maand in haar huis verbleven!

Bovendien is het uiterst opmerkelijk dat ze verklaarde niet te weten bij wie haar achtjarige zoon XXX verblijft in Kinshasa. Tevens kunnen betrokkenes identiteit en reisweg, bij gebrek aan documenten ter zake niet worden nagegaan.

Tenslotte bevat betrokkenes verzoekschrift tot instelling van een dringend beroep geen enkel ander elementen dat vermag de weigeringsbeslissing van Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 18 december 1998.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.”.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel opwerpt dat luidt als volgt:

“Schending van artikel 1, al. 2 van de Conventie van Genève, van artikel 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991.

Doordat de bestreden beslissing onterecht stelt dat de asielaanvraag kennelijk ongegrond is omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Doordat de bestreden beslissing aldus oordeelt dat:
werken voor de familie van gewezen President Mobutu,
onderdak verlenen aan rebellen,
slachtoffer geworden zijn van plunderingen
geen elementen zijn die aantonen dat er een gegronde vrees voor vervolging bestaat.

Terwijl deze elementen hier duidelijk aan voldoen.

Terwijl de bestreden beslissing dus ten onrecht stelt dat de aanvraag kennelijk ongegrond is op basis van de aangebrachte elementen.

Terwijl de bestreden beslissing aldus niet gemotiveerd is op de correcte juridische grond.”.

2.2. Overwegende dat de eerste verwerende partij er in haar memorie van antwoord het volgende tegenover stelt:

“Onderzoek van de middelen

In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1, alinea 2 van de Conventie van Genève en de artikelen 52 en 62 van de Vreemdelingenwet, evenals op een schending van de uitdrukkelijke motiveringswet.

Vooreerst merkt verweerder op dat de specifieke motivering, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, tot doel heeft, ten opzichte van diegene die bij een bestuurshandeling betrokken is, een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van de handeling dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die handeling te verweren met de middelen die het recht verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent. Hierdoor is het doel van de uitdrukkelijke motivering bereikt.

Artikel 52 van de Vreemdelingenwet biedt aan de Commissaris-generaal de mogelijkheid een asielaanvraag onontvankelijk te verklaren op grond van een aantal criteria en de verblijfsweigering genomen door de minister te bevestigen. Eén van de onontvankelijkheidsgronden is de ‘kennelijke ongegrondheid’. Een aanvraag is volgens artikel 52 van de Vreemdelingenwet kennelijk ongegrond omdat de vreemdeling geen gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging. Er dient een coherent, geloofwaardig en aannemelijk verhaal zonder tegenstrijdigheden te zijn.

Verzoekster stelt op heden eenvoudigweg dat zij voor de familie Mobutu werkte, dat zij onderdak verleende aan rebellen en dat zij het slachtoffer werd van plunderingen. Dergelijke beweringen zouden moeten volstaan om de aangevochten beslissing teniet te doen.

De Commissaris-generaal onderzocht de asielaanvraag van verzoekster en kwam tot de bevinding dat deze aanvraag onontvankelijk was.

Het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde overwegingen deden de Commissaris-generaal besluiten om verzoeksters asielaanvraag kennelijk ongegrond te verklaren.

Verweerder blijft erbij dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde.

De door haar aangevoerde argumenten weerleggen de motivering van de bestreden beslissing in het geheel niet.

De bestreden beslissing is afdoende gemotiveerd. Zowel de feitelijke als de juridische overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen werden kenbaar gemaakt.

Het enig middel is niet ernstig.”.

2.3. Overwegende dat de tweede verwerende partij zich in haar memorie van antwoord aansluit bij het verweer van de eerste verwerende partij.

2.4. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord verwijst naar het verzoekschrift tot vernietiging;

2.5. Overwegende dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing besluit tot de kennelijke ongegrondheid van de asielaanvraag op basis van een aantal vage en tegenstrijdige verklaringen die de geloofwaardigheid van het asielrelaas volledig ondergraven;

Overwegende dat de verzoekende partij zich in het middel beperkt tot het aanhalen van de voornaamste punten uit haar asielrelaas, zonder daarbij zelfs maar te pogen de door de commissaris-generaal in dat relaas vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren of te weerleggen; dat zij met de loutere affirmatie van haar standpunt dat uit de door haar aangehaalde elementen wel een gegronde vrees tot vervolging blijkt, derhalve niet aantoonst dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze of op grond van onjuiste feitelijke gegevens is genomen noch dat de commissaris-generaal de grenzen van de hem met artikel 52 van de Vreemdelingenwet toegekende ruime appreciatiebevoegdheid heeft overschreden; dat het enige middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegronde middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,05 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie april tweeduizend en drie, door :

de HH.	C. ADAMS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.